

לְבַתָּר עֶבֶד תּוֹלְדִין מִסְטָרָא דְרַע, וְאַתְפְּשָׁטוּ
 בְּגִלְגּוּלִין דְּעֵלְמָא. וְעֲלִיחוּ אֶתְמַר (שם ד'
 וַיַּדַע קִיָּן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ. חֲנוּךְ
 מִסְטָרָא דְקִיָּן וְדָא יֵצֵר חֲרַע חֲנוּכָא לְבִישׁ. וְאִית
 חֲנוּךְ מִסְטָרָא דְאַנּוּשׁ דְּאִיְהוּ יֵצֵר הַטּוֹב חֲנוּכָא
 לְטַב. וְאַתְמַר בֵּיהּ (שם ה' כב) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת
 הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. וְדָא חֲנוּךְ
 דְּנִהְפֵךְ בְּשָׂרִיהּ לְלִפְיֵי אֵשׁ.

וַתִּלְתָּא אַנּוּן אָדָם שֵׁת אַנּוּשׁ. אַנּוּשׁ מִתְּמָן
 אֶתְיַחֲסוּ כָּל דְרִין. הָדָא הוּא דְכִתּוּב (שם
 ד' כו) אִזּו הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'. מִתְּמָן אֶתְפְּשָׁטוּ כָּל
 גִּלְגּוּלִין דְּצַדִּיקָיָא. חֲנוּךְ דְּנִפְק מֵאַנּוּשׁ אִיְהוּ
 מִטְטָרוֹן דְּנִהְפֵךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵי אֵשׁ וְאִיְהוּ נוֹרִיאֵל.
 וְעַל תְּרוּיְהוּ אֶתְמַר (יחזקאל א' יד) וְהַחִיֹּת רָצוּא וְשׁוּב.

לשון הקודש

הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. וְזֶה
 חֲנוּךְ שְׁנֵהֲפֵךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵי אֵשׁ.
 וּשְׁלִשָּׁה הֵם: אָדָם, שֵׁת, אַנּוּשׁ. מֵאַנּוּשׁ
 הִתְיַחֲסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת. וְזֶהוּ שְׁכֵתוּב אִזּו
 הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'. מִשָּׁם הִתְפְּשָׁטוּ כָּל
 הַגִּלְגּוּלִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים. חֲנוּךְ שֵׁנִיא
 מֵאַנּוּשׁ הוּא מִטְטָרוֹן שְׁנֵהֲפֵךְ בְּשָׂרוֹ
 לְלִפְיֵי אֵשׁ, וְהוּא נוֹרִיאֵל, וְעַל שְׁנֵיהֶם
 נֶאֱמַר וְהַחִיֹּת רָצוּא וְשׁוּב. רָצוּא זֶה

וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנּוּ בְּנָיו שְׁנַכְנְסוּ לְגַן עֵדֶן, וּמִשׁוּם
 זֶה וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָן נוֹד קְדַמַת עֵדֶן.
 אַחַר כֵּךְ עָשָׂה תּוֹלְדוֹת מִצַּד חֲרַע,
 וְהִתְפְּשָׁטוּ בְּגִלְגּוּלִים בְּעוֹלָם, וְעֲלִיהֶם
 נֶאֱמַר וַיַּדַע קִיָּן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד
 אֶת חֲנוּךְ. חֲנוּךְ מִהַצַּד שֶׁל קִיָּן, וְזֶה יֵצֵר
 חֲרַע, חֲנוּךְ לְרַע. וַיֵּשׁ חֲנוּךְ מִהַצַּד שֶׁל
 אַנּוּשׁ, שֶׁהוּא יֵצֵר הַטּוֹב, חֲנוּךְ לְטוֹב,
 וְנֶאֱמַר בּוֹ (שם ה') וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת

רצו"א דא נוריאַל. ושׁו"ב מטטרו"ן הכי סלקי
 בְּחֻשְׁבוֹן. כְּמֵרְאָה תְּבֻק אֵלָא אִיהוּ (שם כח) כְּמֵרְאָה
 הַקִּשְׁתָּ אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנִי, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית ט
 יד) וְהָיָה בְּעֵינַי עֵנִי עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתָּ בְּעֵנִי.
 וּבְגִינָה אִתְּמַר (שם טו) וְלֹא יְהִיָּה עוֹד הַמִּים מִבּוֹל
 לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר. בְּגִין דְּאִתְּהַפֵּךְ לְלִפְיֵי אֵשׁ. וְכָל
 מִלְּאֲכִין דְּמִמֶּנּוּ עַל נִשְׁמָתֵין דְּגִלְגּוּלִין מִתְּמָן הוּוּ.

וְעוֹד כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁתָּ, עָלֶיהָ אִתְּמַר לְמֹשֶׁה (שמות כה
 מ) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרָאָה
 בְּהָר. כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה בֵּן עֲשָׂה
 אֶת הַמְּנֶרֶה (במדבר ח ד). וְדָא מְטַטְרוּ"ן, מ' דִּילָהּ
 מְנוּרָה. נוריאַל נור דְּלִיק וְהוּא ט"ט (דברים ו ח) וְהָיָה
 לְטַטְפוֹת בֵּין עֵינֵיךָ. וְכֹלָא אִתְּפַשְׁטָא מְאֵנוּשׁ וּבְגִין
 דָּא (בראשית ד כו) אַז הוּחַל לְקִרְא בְּשֵׁם ה'.

לשון הקודש

וְעוֹד כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁתָּ, עָלֵיו נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה
 (שמות כה) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר
 אֶתָּה מְרָאָה בְּהָר. כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר הִרְאָה
 ה' אֶת מֹשֶׁה בֵּן עֲשָׂה אֶת הַמְּנֶרֶה (במדבר ח).
 וְזֶה מְטַטְרוּ"ן, מ' שְׁלוֹ מְנוּרָה. נוריאַל אֵשׁ
 דוֹלְקָת, וְהוּא ט"ט, וְהָיָה לְטַטְפוֹת בֵּין
 עֵינֵיךָ. וְהַכֹּל נִתְּפַשֵׁט מְאֵנוּשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה
 אַז הוּחַל לְקִרְא בְּשֵׁם ה'.

נוריאַל. ושׁו"ב מטטרו"ן, כְּד עוליים
 בְּחֻשְׁבוֹן. כְּמֵרְאָה תְּבֻק, אֵלָא הוּא
 כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁתָּ אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנִי, שְׁנֵאֱמַר
 בו (בראשית ט) וְהָיָה בְּעֵינַי עֵנִי עַל הָאָרֶץ
 וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתָּ בְּעֵנִי, וּבְשִׁבִילוֹ נֶאֱמַר
 (שם) וְלֹא יְהִיָּה עוֹד הַמִּים לְמִבּוֹל לְשַׁחַת
 כָּל בָּשָׂר, מִשּׁוּם שְׁהִתְהַפֵּךְ לְלִפְיֵי אֵשׁ.
 וְכָל הַמִּלְּאֲכִים הַמְּמַנִּים עַל הַנְּשָׁמוֹת שָׁל
 הַגִּלְגּוּלִים הֵם מִשָּׁם.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים (בראשית א.) הָאֵל קָרָא
 אֶת־פָּרֶשׁ לְשִׁבְעֵין אַנְפִּין בְּמַה
 דְּאוּקְמוּהָ רַבְּנֵן שִׁבְעֵין אַנְפִּין לְאוּרִיתָא. בְּרֵאשִׁית
 בַּת בְּתַחֲלָה אַמַּאי. אֶלָּא הָכִי אוּקְמוּהָ רַבְּנֵן
 דְּמִתְנִיתִין בַּת בְּתַחֲלָה סִימָן טוֹב לְבָנִים. וּמַאי
 נִיהוּ אֵלִין שִׁית סְפִירָן דְּכִלְיָן בְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא דְּאֶתְמַר עָלֶיהּ (שמות לא יז) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְאֲנֹן שִׁית זְמַנִּין
 טוֹב דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית.

וּבִיּוֹמָא תְּלִיתָא תִּירִין זְמַנִּין טוֹב. חַד דִּיּוֹמָא
 תַּנְיָנָא דְּבְרֵאשִׁית, וְחַד דִּיּוֹמָא תְּלִיתָא.
 וְאֲנֹן (דברי הימים א כט יא) הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצַח וְהַהוּד כִּי כָּל. דְּאִיהוּ צַדִּיק. וְהָאֵל בַּת אִיהִי
 שְׂכִינְתָא תְּתָא מַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ, עֲשִׂירָא לְתַשְׁעָה,

לשון הקודש

ה' את השמים ואת הארץ. והם שש פעמים טוב שבמעשה בראשית. וביום השלישי פעמים כי טוב, אחד של היום השני של בראשית, ואחד של היום השלישי. והם (דברי הימים-א כט) הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל, שהוא הצדיק. והבת הזו היא השכינה התחתונה, מלכות הקדש, העשירית

בראשית ברא אלהים (בראשית א.) הפסוק הזה התפרש לשבעים פנים במה שפרשוהו רבותינו שבעים פנים לתורה. בראשית בת בתחלה, למה? אלא כך פרשוהו רבותינו של המשנה, בת תחלה – סימן טוב לבנים. ומהו? אלו שש הספירות שכלולות בעמוד האמצעי, שנאמר עליהן (שמות ב) כי ששת ימים עשה

וּשְׁבִיעָא לְשִׁית, וּרְבִיעָא לְתַלְתָּ אַבְהֵן, וְתַמְיָנָא
לְשְׁבִיעָא חַג שְׁמִינֵי עֲצָרַת.

וְאִיהִי בֵּת קוּל רְבִיעָא לְתַלְתָּ דְרִגִין דְּהוּ
מִשְׁתַּמְשִׁים בְּהוּן יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעֵהוּן וְאַנּוּן
תּוֹרָה. נְבוּאָה. רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. בֵּת קוּל. וּכְלָהוּ כְּלִילָן
בְּהַ בְּמַלְכוּת קְדִישָׁא, אִיהִי תּוֹרָה מְסֻרָא דְעַמּוּדָא
דְאַמְצָעִיתָא (תהלים יט ח) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. וְאִיהִי
נְבוּאָה מְסֻרָא דְנִצְחָ וְהוּד דְאַנּוּן תְּרֵי נְבִיאֵי
קְשׁוּט, בְּכָל צוּרוֹת וּמִרְאוֹת וְדִמְיוֹנוֹת וְחִזְיוֹנוֹת
דְנְבִיאֵי, כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּבֵת עֵין דְאִיהִי לְבַת אִשׁ
מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה, י' כְּלִילָא מְעַשֵּׂר מִרְאוֹת, וְנִהִירָא
מִתְלַתִּין וְתִרִין אֱלֹהִים דְעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, כְּלִילָא
מְעַשֵּׂרָה מְאַמְרוֹת, וּכְהַ הֵלֵב רוּאָה, הֵלֵב יוֹדַע
הֵלֵב מִבִּין.

לשון הקודש

וְהוּד, שְׁהִם שְׁנֵי נְבִיאֵי אָמַת, בְּכָל
הַצּוּרוֹת וְהַמִּרְאוֹת וְהַדִּמְיוֹנוֹת וְהַחִזְיוֹנוֹת
שֶׁל הַנְּבִיאִים, כָּלֵם רְשׁוּמִים בְּבֵת הָעֵין,
שְׁהִיא לְבַת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה. י' כְּלוּלָה
מְעַשֵּׂר מִרְאוֹת, וּמְאַיְרָה מְשַׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִים שֶׁל מְעַשֵּׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוּלָה
מְעַשֵּׂרָה מְאַמְרוֹת, וּכְהַ הֵלֵב רוּאָה, הֵלֵב
יוֹדַע, הֵלֵב מִבִּין.

לְתַשְׁעָה, וְהַשְּׁבִיעִית לְשִׁשָּׁה, וְהַרְבִּיעִית
לְשִׁלְשֵׁת הָאָבוֹת, וְשְׁמִינִית לְשִׁבְעָה, חַג
שְׁמִינֵי עֲצָרַת.

וְהִיא בֵּת קוּל, הַרְבִּיעִית לְשִׁלְשֵׁת הַדְּרָגוֹת
שְׁהִיוּ מִשְׁתַּמְשִׁים בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם,
וְהֵם: תּוֹרָה, נְבוּאָה, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בֵּת קוּל.
וְכָלֵם כְּלוּלוֹת בְּמַלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, הִיא
הַתּוֹרָה מְצֻדָּה שֶׁל הָעַמּוּד הָאַמְצָעִי, תּוֹרַת
ה' תְּמִימָה. וְהִיא הַנְּבוּאָה מֵהַצֵּד שֶׁל נִצְחָ

לֵב נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה. וְעַלֶּה אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי
 קַבְּלָהּ, נִגַע בַּבַּת וְכֻלָּל בָּהּ כָּל הַמַּאֲמָרוֹת
 וְהַנְּתִיבוֹת. וְעֵשֶׂר אֲמִירָן וּל"ב נְתִיבוֹת, אֲנֹן מ"ב
 דְּרָמִיז בְּהֹן מֹשֶׁה בְּשִׁיר שֶׁל פְּנָעִים. (תהלים צא יד) כִּי
 כִּי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהּ. כִּי כִי אֲרַבְּעִין וְתָרִין, דְּבַהֹן
 אֶתְקַרִּיאַת יָד הַגְּדוֹלָה יָד הַחֲזָקָה יָד רָמָה.

וְאִיהִי רוּחַ הַקִּדְּשׁ מִסְטָרָא דְצַדִּיק חֵי עֲלָמִין.
 וְאִיהִי בַת קוֹל מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא דְאֶתְקַרִּי קוֹל הַשּׁוֹפָר הַקָּל קוֹל
 יַעֲקֹב. (שמות יט יט) מֹשֶׁה יִדְבֵר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

אִיהִי בַת קוֹל שְׁמִנְהֶמֶת בְּיוֹנָה דְאֶתְמַר (שיר
 ב ד) יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסַּלְעַ. וְאוֹקְמוּהָ עָלֶיהָ
 בַּת קוֹל הַיְתָה יוֹצֵאת מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמְרַת
 הִלְכָה בְּפִלּוֹנִי.

לשון הקודש

הַעֲלָמִים. וְהִיא בַת קוֹל מַצְדוֹ שֶׁל הַעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי, שְׁנַקְרָא קוֹל הַשּׁוֹפָר, הַקָּל קוֹל
 יַעֲקֹב. (שמות יט) מֹשֶׁה יִדְבֵר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ
 בְּקוֹל.

חֵיָא בַת קוֹל שְׁמִנְהֶמֶת בְּיוֹנָה, שְׁנַאֲמַר
 (שיר ב) יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסַּלְעַ. וּבְאֵרוֹ עָלֶיהָ,
 בַּת קוֹל הַיְתָה יוֹצֵאת מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמְרַת
 הִלְכָה בְּפִלּוֹנִי.

ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה, וְעַלֶּיהָ
 בְּאֵרוֹ בְּעַלֵּי הַקַּבְּלָהּ נִגַע בַּבַּת, וְכֻלָּל בָּהּ
 כָּל הַמַּאֲמָרוֹת וְהַנְּתִיבוֹת. וְעֵשֶׂר
 הָאֲמִירָוֹת וְשִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת הֵן
 אֲרַבְּעִים וּשְׁתַּיִם שְׂרָמֹז בְּהֵם מֹשֶׁה בְּשִׁיר
 שֶׁל פְּנָעִים. כִּי כִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהּ. כִּי
 כִי – אֲרַבְּעִים וּשְׁתַּיִם. שְׂבָהֵם נִקְרְאת יָד
 הַגְּדוֹלָה יָד הַחֲזָקָה יָד רָמָה.
 וְחֵיָא רוּחַ הַקִּדְּשׁ מִהַצַּד שֶׁל צַדִּיק חֵי

אִיְהִי בֵּת קוֹל דְּאִתְמַר עָלֶיהָ (תהלים יז ח) שְׁמֵרְנִי
 בְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. אִיְהִי בֵּת דְּאִתְמַר
 בְּהָ (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָהּ בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה וְגו'.
 פְּנִימָה לַמְשָׁנָה דְּפָנִים דְּאֵנוּן נְרָאִים מְסֻטְרָא
 דִּיהו"ה. מְשֻׁבְּעוֹת זָהָב לְבוּשָׁה מְסֻטְרָא דְאֲדֵנִי,
 דְּאִיְהִי דִּין דְּגְבוּרָה.

וְאִיְהִי פְּנִימָה רַחֲמִים. מְסֻטְרָא דְעֵמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא דְנָטִיל בִּימִינָא וּכְלִילָן כִּתְרָא
 יֵאֵהְדוּנָהּ. אֲדֵנִי לְבוּשָׁא לִיהו"ה וְאֵת י' כְּבוֹדָהּ בֵּת
 מְלֶךְ פְּנִימָה. וְאֵנוּן בֵּת עֵינָא יְמִינָא וּבֵת עֵינָא
 שְׂמָאלָא יי מִן יֵאֵהְדוּנָהּ. וְאִיְהִי בֵּת מְסֻטְרָא דְחֶסֶד
 דְּרָגָא דְאַבְרָהָם, דְּאִתְמַר בֵּת הֵיטְהָ לְאַבְרָהָם וּבְכַל
 שְׂמָהּ, שְׁנַאֲמַר (בראשית כא א) וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל.

לשון הקודש

שְׁנוּסָע בְּזִמְיָן וּכְלוּלִים יַחַד יֵאֵהְדוּנָהּ. אֲדֵנִי לְבוּשׁ לִיהו"ה, וְהָאוֹת י' כְּבוֹדָהּ בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה. וְהֵם בֵּת עֵינַי יְמִין וּבֵת עֵינַי שְׂמָאל, יי מִן יֵאֵהְדוּנָהּ, וְהוּא הַבֵּת מְצַד הַחֶסֶד, דְּרָגָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, שְׁנַאֲמַר בְּהָ בֵּת הֵיטְהָ לְאַבְרָהָם וּבְכַל שְׂמָהּ, שְׁנַאֲמַר (בראשית כג) וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל.

הוּא בֵּת הַקּוֹל שְׁנַאֲמַר עָלֶיהָ (תהלים ח) שְׁמֵרְנִי בְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. הוּא בֵּת שְׁנַאֲמַר בְּהָ (תהלים מה) כָּל כְּבוֹדָהּ בֵּת מְלֶךְ פְּנִימָה וְגו'. פְּנִימָה לַמְשָׁנָה שֶׁל הַפָּנִים שְׁהֵם נְרָאִים מְצַד שֶׁל יְהו"ה. מְשֻׁבְּעוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, מְצַד שֶׁל אֲדֵנִי, שְׁהוּא דִּין שֶׁל גְבוּרָה,
 וְהוּא פְּנִימָה רַחֲמִים. שְׁעֵמוּד הָאִמְצָעִי

תִּנְיָנָא בְּרֵאשִׁית, אוֹקְמוּהָ רַבָּנַן אַמַּאי מִתְחִיל
 אוֹרִיתָא בְּב'. אֵלָּא הָא אוֹקְמוּהָ בְּגִין דְּחַב
 אָדָם דְּאָכַל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְלָטִיָּה לְאָדָם
 עֶשֶׂר קָלְלוֹת וְאַרְעָא תִּשְׁעָ, חָסַר חַד דְּלֹא אֶתְלַמְיָא
 דָּא אַרְעָא. וּמִיד דְּאֶתְיָהִיבַת אוֹרִיתָא פִּתְחַ בְּבִי'ת
 דְּאִיהִי בְּרָכָה לְאַפְקָא עֲלֵמָא מִלְטִיָּה. וְעַל דָּא
 מִתְחִיל בְּב' וְעָלִיהּ אֶתְמַר (משלי י כב) בְּרַפְתַּ ה' הִיא
 תַּעֲשִׂיר. (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ.

וּמַאֲן אֶתְר אֶתְקְרִיאַת בְּרָכָה. לְמַלְךְ דְּבַעָא לְמַבְנֵי
 פְּלִטְרִין. חָפַר בְּאַרְעָא וְחָפַר לִיָּה מִבּוּעָא
 דְּמִיָּא. אָמַר בְּתַר דְּאִית לִי נְבִיעוּ דְּמִיָּא אֲבַנְהָ בֵּית.
 וְהִינוּ (משלי כד ג) בְּחַכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וּמְקוֹר דְּהָהוּא
 נִהַר מִבּוּעָא דְּלִית לִיָּה סוּף וְלֹא פִּסְק. דָּא פְּתַר
 עֲלִיוֹן. וְהָהוּא בֵּית פִּד אֶתְמַלִּיאַת מִחַכְמָה
 אֶתְקְרִיאַת בֵּית, בַּת י', וְהִינוּ בְּחַכְמָה יִבְנֶה בֵּית. כָּל

לשון הקודש

נְאֻמַר (משלי י) בְּרַפְתַּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר. (יחזקאל

מד) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ.

וּמַאֲיָנָה מְקוֹם נִקְרְאָת בְּרָכָה? לְמַלְךְ
 שְׂרָצָה לְבָנוֹת פְּלִטְרִין, חָפַר בְּאַרְץ וְחָפַר
 לוֹ מַעְיָן מַיִם. אָמַר, מֵאַחַר שֵׁישׁ לִי מַעְיָן
 מַיִם, אֲבַנְהָ בֵּית. וְהִינוּ בְּחַכְמָה יִבְנֶה
 בֵּית. וְהַמְקוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּהַר מַעְיָן שְׂאִין
 לוֹ סוּף וְלֹא הַפְּסֵק. זֶה הַפְּתֵר הָעֲלִיוֹן.

שְׁנֵית בְּרֵאשִׁית, פְּרִשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, לְמָה
 הַתּוֹרָה מִתְחִלָּה בְּב'? אֵלָּא הָרִי פְּרִשׁוּהָ,
 אָדָם חָטָא שְׂאֵכַל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 וְקָלַל אֶת הָאָדָם עֶשֶׂר קָלְלוֹת, וְתִשְׁעָ
 לְאַרְץ, חָסַר אֶחָד שְׁלֹא הַתְקַלְלָה הָאָרֶץ
 הַזֹּאת. וּמִיד שְׁנַתְּנָה תּוֹרָה פִּתְחַ בְּבִי'ת,
 שְׁהִיא בְּרָכָה, לְהוֹצִיא אֶת הָעוֹלָם
 מִקְלָלָתוֹ. וְעַל כֵּן מִתְחִיל בְּב', וְעָלִיהּ

אֶתְתָּא בַּת לְבַעְלָהּ. וּבִי"ת זְעִירָא אֶתְמְלִיאַת
מִתְפָּאֶרַת דְּהִינּוּ תוֹרָה וְגַבּוּ אֶתְקַרִּיאַת בַּת.

אַבְל אָמַר עֲלָאָה בְּתוֹסַפֵּת י'. וּשְׁלֵמָה אָמַר (מלכים א' טו)
וְהַבֵּית בְּהַבְּנָתוֹ אֶבְנֵי שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה.
מֵאִי אֶבְנֵי שְׁלֵמָה. דָּא י' עָלָה אֶתְבְּנֵי בֵּיתָא. וּבְגִין
דָּא בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְדָא י' זְעִירָא עָלָה אֶתְבְּנֵי
בֵּיתָא דְּלִתְתָּא. (דף קל"ז ע"א) בְּגִינָא דְּאֶתְבְּנֵי בָּאֵת י'
בֵּיתָא עֲלָאָה. וְאֲנֹן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וְאֲנֹן י'
מִן יְהוָה אֲדִנְי, עָלִיחוּ אֶתְמַר (דברים כז) אֶבְנֵים
שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ. אֶת לְרִבּוֹת
מִזְבֵּחַ תִּבְנֶה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וּשְׂאָר חֲבֵרַיָּא דְּהוּוּ עִמָּה, וְדָאִי
אֵלּוּ לָא אֶתִּינָא לְעֲלֵמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע
דָּא דִּי. וּכְעַן אֶשְׁתַּמּוּדַע בֵּיהּ מָאן אֶתְפָּרַכַת

לשון הקודש

הבית שלממה, כמו שנבנה באות י'
הבית שלמעלה, והם בית ראשון ובית
שני. והם י"י מן יהוה אדנ"י עליהם
נאמר (דברים כז) אבנים שלמות תבנה את
מזבח ה' אלהיך. את - לרבות המזבח
השני.

אמר רבי אלעזר ושאר החברים שהיו
עמו, ודאי שאלו לא באנו לעולם אלא
לשמע את זה - דינו. וכעת נודע בו מי

ואותו הבית בשמתמלא מחכמה, נקרא
בת, בת י', והינו בחכמה יבנה בית. כל
אשה בת לבעלה. ובי"ת קטנה התמלאה
מתפארת, דהינו תורה, ובו נקראה בת.
אבל האם העליונה בתוספת י'. ושלמה
אמר (מלכים א' טו) והבית בהבנתו אבן
שלמה מסע נבנה. מהי אבן שלמה? זו י'
שעליה נבנה הבית, ומשום זה בחכמה
יבנה בית. וזו י' קטנה שעליה נבנה

וְאַתְּקְרִיאת בְּרַבַּת יְהוָה. וְהִינוּ (שם לג כג) וּמְלֵא בְּרַבַּת
 ה' יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה. מִן הַמְּלֵא אֶת־בְּרַבַּת וְתַמָּן
 אֶת־שִׁקְנוֹ כָּל דְּאֵנוֹן צְרִיכִין לְאֶת־שִׁקְאָה. אָמַר מְלֵא
 בְּתַר דְּאִית לִי מִבּוּעָא אֲטַע אֵילָנָא. וְהִינוּ בִּין,
 דְּאִיתוּ בִּין מְלֵשׁוֹן בְּגִין כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ רַבָּנִין, אֵל
 תְּקַרִי בְּנִיךְ אֶלָּא בּוּנִיךְ. וְאוּקְמוּהָ בְּנֹת בְּכָלֵל בְּנִים.

וְאַבָּא דְּאִיתוּ מְקוֹר דְּחֲכָמָה אִיתוּ בְּתַר. מְקוֹר
 דְּחֲכָמָה תְּנִינָא מְאִי נִיהוּ. אָמַר לִיה אִמָּא
 בְּרִי. אָמַר לִיה בְּהִאי קָרָא רָמִיז לִיה שְׁלֹמָה (משלי
 ה יח) יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ. וְדָא צְדִיק. וּבְגִין דְּאִ
 אֶתְמַר בִּיה (שם י ה) וּבְרָכוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק וְדָא
 שְׁלוֹם. וְשְׁלֹמָה אֶתְקַרִי עַל שְׁמָה שְׁלֹמָה. וְאַתְמַר
 בִּיה (מ"א ב מ"ה) וְהַמְּלִיךְ שְׁלֹמָה בְּרוּךְ. וּבְגִין דְּאִ
 אֶתְתָּא לָא אֶת־בְּרַבַּת אֶלָּא מִפְּרִי בְּטָן דְּבַעְלָהּ,
 דְּאִיתוּ זְרַע מִבְּרִית חַי עַלְמִין כָּלִיל חַי בְּרַבָּאן

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְהָאב, שְׁהוּא מְקוֹר הַחֲכָמָה, הוּא
 הַבְּתַר. מְקוֹר הַחֲכָמָה הַשְּׁנִי מַה הוּא?
 אָמַר לוֹ, אָמַר בְּנִי. אָמַר לוֹ, בְּפָסוּק הַזֶּה
 רָמַז לוֹ שְׁלֹמָה (משלי ה) יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ,
 וְזֶה צְדִיק. וּמִשׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בּוֹ בְּרָכוֹת
 לְרֵאשׁ צְדִיק, וְזֶה שְׁלוֹם. וְשְׁלֹמָה נִקְרָא
 עַל שְׁמוֹ שְׁלֹמָה, וְנֶאֱמַר בּוֹ וְהַמְּלִיךְ שְׁלֹמָה
 בְּרוּךְ. וּמִשׁוֹם זֶה אֵין אִשָּׁה מִתְּבַרְכַּת

נִתְבַּרְכָּה וְנִקְרָאָה בְּרַבַּת ה', וְהִינוּ וּמְלֵא
 בְּרַבַּת ה' יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה. מִן הַמְּלֵא
 מִתְּבַרְכַּת, וּמִשָּׁם נִשְׁקִים כָּל אוֹתָם
 שְׁצְרִיכִים לְהִיוֹת מְשֻׁקִים. אָמַר הַמְּלִיךְ,
 אַחַר שִׁישׁ לִי מַעֲנֵן, אֲטַע אֵילָן, וְהִינוּ בִּין
 שְׁהוּא בִּין מְלֵשׁוֹן בְּגִין, כְּמוֹ שְׁבַארוּהָ
 רַבּוֹתֵינוּ, אֵל תְּקַרִי בְּנִיךְ אֶלָּא בּוּנִיךְ.
 וּבְרִשׁוּהָ, בְּנֹת בְּכָלֵל בְּנִים.

דְּצִלוֹתָא. וּבְגִין דָּא מָאן דְּבָעֵי לְאַתְשָׁקָאָה מִנָּה
צָרִיד לְמַכְרַע לְגַבְהָ.

וְיוֹסֵף הַצַּדִּיק פִּד זָכָה לְדַרְגָּא דָּא דְּצַדִּיק חַי
עַלְמִין. חָזָא בְּחֵלְמָא דְּכָל דַּרְגִּין הוּוּ כְּרַעִין
לְדַרְגָּה. תָּדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית לו ט) וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ
וְהַיָּרֵחַ וְגו'. וּבְגִין דָּא כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכַרוּךְ.

אָמַר לוֹ בְּרִיד בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין. (משלי כג כה) יִשְׁמַח
אָבִיד וְאִמָּךְ אָבִיד דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא.
אִמָּךְ דָּא שְׂכִינְתָא. וְתַגַּל יוֹלְדֵתָךְ דָּא אִמָּךְ
דְּלִתְתָּא, דְּוִדָּאי מִתְּהוּא בְּרוּךְ אֲתַבְּרַכַּת שְׂכִינְתָּא
דְּלִתְתָּא. וּבְרַפְּן דִּילָה אֲתִין מִמָּתָא דְּאִיהִי חֲכָמָה
עֲלָאָה עַל יְדֵי עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא. וּבְגִין דָּא גּוֹף
וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חַד. וּבְגִינָא דְּצַדִּיק אִיהוּ מְקוֹר
דְּשְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה, אוֹף חֲכִי דְּעֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא

לשון הקודש

זה, כל הפורע פורע בכרוך.
אמר לו, ברוך בני לעתיק הימים, ישמח
אביד ואמך. אביד – זה הקדוש ברוך
הוא. אמך – זו השכינה. ותגל יולדתך –
זו אמך שלמטה. שודאי שמאותו ברוך
מתברכת השכינה שלמטה. והברכות
שלו באות מן המת, שהיא חכמה
העליונה על ידי העמוד האמצעי. ומשום
זה גוף וברית נחשבים לאחד. וכמו

אלא מפרי בטן של בעלה, שהוא זרע
מברית חי העולמים, הכולל שמונה
עשרה ברכות התפלה. ומשום זה, מי
שרוצה להיות משקה ממנו, צריך לברע
אליו.

ויוסף הצדיק, בשזכה לדרגה הזו של
צדיק חי העולמים, ראה בחלום שכל
הדרגות היו כורעים לדרגתו. זהו שפתוב
(בראשית לו) והנה השמש והירח וגו'. ומשום

אִיהוּ מְקוֹר דְּצַדִּיק. וְחֻכְמָה עֲלָא מְקוֹר דְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא. וּכְתָר מְקוֹר דְּחֻכְמָה עֲלָא. וּבְכָל
 אֲתָר פְּרוּךְ דְּכָר, פְּרָכָה נּוֹקְבָא. וְהִינּוּ (יחזקאל מד
 ל) לְהַנִּיחַ פְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ.

תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָא אִית דְּאֲתְקַרִיאת אָמָה. וְשְׂכִינְתָא
 אִית דְּאֲתְקַרִיאת שְׂפָחָה. וְשְׂכִינְתָא אִית
 דְּאֲתְקַרִיאת פְּרָתָא דְּמִלְכָא. הָכִי אִית אִישׁ וְאִית
 אִישׁ. אִית אִישׁ דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שמות טו ג) ה' אִישׁ
 מִלְחָמָה. וְאִית אִישׁ דְּאֲתַמַּר בֵּיה (דניאל ט כא) וְהָאִישׁ
 גְּבַרִיאֵל. וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי מְחִיבַת בְּגִלְגּוּלָא
 אִם הִיא פְּרָתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אִי תִימָא דְּאֲתַזְבֵּן בְּגוּפָא נּוֹכְרָאָה דְּתַמָּן
 שְׁלִטְנוּתָא דִּיְעַר הָרַע דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְּסַמְא"ל.
 חַס וְשָׁלוֹם. הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי ה' הוּא

לשון הקודש

אִישׁ. יֵשׁ אִישׁ שְׁנַאמַר בו (שמות טו) ה' אִישׁ
 מִלְחָמָה, וְיֵשׁ אִישׁ שְׁנַאמַר בו (דניאל ט)
 וְהָאִישׁ גְּבַרִיאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה הַנְּשֻׁמָּה
 שְׂמַחִיבַת בְּגִלְגּוּל - אִם הִיא בְּתוּ שֶׁל
 הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אִם תֵּאמַר שְׁנַמְכַרְתָּ בְּגוּף נְכָרִי שְׁשָׂם
 הַשְּׁלִטּוֹן שֶׁל יְעַר הָרַע שֶׁהוּא מֵהַצַּד שֶׁל
 סַמְא"ל - חַס וְחִלְיָה! זֶהוּ שְׂפָחוּב (ישעיה
 מב) אֲנִי ה' הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא

שְׂהַצַּדִּיק הוּא מְקוֹר הַשְּׂכִינָה הַתְּתוּנָה,
 אַף כִּד הָעַמּוּד הָאֲמְצָעִי הוּא מְקוֹר
 הַצַּדִּיק, וְהַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה מְקוֹר הָעַמּוּד
 הָאֲמְצָעִי, וּכְתָר מְקוֹר הַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה.
 וּבְכָל מְקוֹם בְּרוּךְ - זְכָר, וּבְפְרָכָה -
 נְקֵבָה, וְהִינּוּ לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ.

פֵּא וְרָאָה, יֵשׁ שְׂכִינָה שְׁנַקְרָאת אָמָה,
 וְשְׂכִינָה שְׁנַקְרָאת שְׂפָחָה, וְיֵשׁ שְׂכִינָה
 שְׁנַקְרָאת בֵּת הַמֶּלֶךְ. כִּד יֵשׁ אִישׁ וְיֵשׁ

שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן. דְּאִיהוּ יַעַר הָרַע.
 וְהָהוּא גּוֹפָא דְשִׁרְיָא בִּיהַ בְּרַתָּא דְמַלְכָּא אֶתְמַר
 דְּאִזְדָּבֵן בְּכַתְרִין תַּתְּאִין דְּמַסְאָבוּ. חַס וְשְׁלוֹם. עָלֵה
 אֶתְמַר (ויקרא כה כג) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְעַמִּיתָת בְּי לִי
 כָּל הָאָרֶץ.

וּמָאן גּוֹפָא דְבְרַתָּא דְמַלְכָּא, דָּא מְטַטְרוּן. וְהָהוּא
 גּוֹפָא אִיהוּ אַמָּה דְשְׂכִינְתָּא. אַף עַל גַּב
 דְּאִיהִי נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי בְרַתָּא דְמַלְכָּא שְׂבוּיָה תַמָּן
 בְּגִלְגּוּלָא דְאֵתִין בְּגִלְגּוּלִין. בְּגִין דְּאֵתִת תַמָּן מַה
 כְּתִיב בִּיהַ (שמות כא ז) וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ לְאַמָּה
 לֹא תֵצֵא וְגו'.

וְעוֹד וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ, אִישׁ דָּא קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל דְּאֵנוּן
 מְסֻטְרָא דְבֵת יְחִידָה אֶתְקְרִיאוּ בְתוֹ. אִי תִימָא
 דִּיבְקוֹן מְסֻטְרָא דְעֶבֶד דְּאִיהוּ מְטַטְרוּן כְּגֹנָא

לשון הקודש

שְׂבוּיָה שָׁם בְּגִלְגּוּל שְׂפָאִים בְּגִלְגּוּלִים.
 מְשׁוּם שְׂפָאָה לְשָׁם, מַה כְּתוּב בּו? (שמות
 כא) וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ לְאַמָּה וְגו'.
 וְעוֹד וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוֹ, אִישׁ – זֶה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ – אֱלוֹ
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְהַצֵּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה
 נִקְרָאוּ בְתוֹ. אִם תֹּאמַר שֶׁיֵּצֵאוּ מִצֵּד
 הָעֶבֶד שֶׁהוּא מְטַטְרוּן כְּמוֹ שְׂאֵלוֹ יֵצֵאוּ

אֶתֵּן, שֶׁהוּא יַעַר הָרַע. וְאוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁבּוֹ
 שׁוֹרֵה בֵת הַמֶּלֶךְ נֹאמַר שֶׁנִּמְכַּר לְכַתְרִים
 הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁל הַמַּמְאָה – חַס וְחֲלִילָה!
 עָלֵיהֶּ נֹאמַר וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְעַמִּיתָת
 בְּי לִי כָּל הָאָרֶץ.

וְכִי הַגּוֹף שֶׁל בֵּת הַמֶּלֶךְ? זֶה מְטַטְרוּן.
 וְאוֹתוֹ הַגּוֹף הוּא אַמָּה שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אַף
 עַל גַּב שֶׁהִיא נִשְׁמָה שֶׁהִיא בֵּת הַמֶּלֶךְ,

דְּאֵלֵינוּ דְנִפְקוּ בְּמִנוּסָה מְמַצְרִים. לֹא תֵצֵא בְּצֵאת
הַעֲבָדִים. הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה נב יב) כִּי לֹא בְחַפְזוֹן
תֵּצֵאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

תָּא חַזִי בַר נָשׁ מִיַּד דְּאֵתְיִלִיד יְהִבִין לִיה נַפְשָׁא
דְּבַעֲרָא מְסֻטָּרָא דְדַכּוּ, מֵאֵלֵינוּ דְּאֵתְקֵרִיאוּ
אוּפְנֵי קַדְשׁ. זָכָה יְתִיר יְהִבִין לִיה רוּחָא מְסֻטָּרָא
דְּחִינוּ דְּאֵנוּן חִיּוֹת הַקַּדְשׁ. זָכָה יְתִיר יְהִבִין לִיה
נִשְׁמָתָא מְסֻטָּרָא דְּבוֹרְסִיָּא וְתַלְתָּ אֵלֵינוּ אֵנוּן אָמָּה
וְעַבְדֵּי וְשִׁפְחָה דְּבֵרְתָא דְּמִלְכָּא.

זָכָה יְתִיר יְהִבִין לִיה נַפְשָׁא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת
מְסֻטָּרָא דְּבֵת יְחִידָה, וְאֵתְקֵרִיאת אִיהִי בֵּת
מְלָךְ. זָכָה יְתִיר יְהִבִין לִיה רוּחָא דְּאַצִּילוֹת מְסֻטָּרָא
דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא וְאֵתְקֵרִי בֵּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים יד א) בָּנִים אַתֶּם לַה'
אַלְהֵיכֶם. זָכָה יְתִיר יְהִבִין לִיה נִשְׁמָתָא מְסֻטָּרָא

לשון הקודש

הַפְּסָא, וְשִׁלְשֵׁת אֱלוֹהִים: אָמָּה וְעַבְדֵּי
וְשִׁפְחָה שֶׁל בֵּת הַמְּלָךְ.

זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נַפֶּשׁ בְּדֶרֶךְ שֶׁל
אַצִּילוֹת מֵהַצַּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה, וְהִיא
נִקְרָאת בֵּת מְלָךְ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ
רוּחַ שֶׁל אַצִּילוֹת מִן הַצַּד שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמַצְעִי, וְנִקְרָא בֵּן לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא,
זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַה'

בְּמִנוּסָה מְמַצְרִים – לֹא תֵצֵא בְּצֵאת
הַעֲבָדִים. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (ישעיה נב) כִּי לֹא
בְחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

בָּא וּרְאֵה, מִיַּד בְּשִׁנּוּלָד אָדָם, נוֹתְנִים לוֹ
נַפֶּשׁ שֶׁל בְּהֵמָה מֵצַד הַטְּהוֹרָה מֵאֱלוֹ
שְׁנִקְרָאוּ אוּפְנֵי קַדְשׁ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים
לוֹ רוּחַ מֵצַד הַחַיּוֹת שֶׁהֵן חִיּוֹת הַקַּדְשׁ.
זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נִשְׁמָה מֵהַצַּד שֶׁל

דְּאֵבָא וְאֵמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב ז) וַיִּפַּח
בְּאֵפִיו נְשָׁמַת חַיִּים. מָאן חַיִּים. אֵלִין אֲנֹן י"ה
וְעָלִיהוּ אֲתָמֵר (תהלים קנ ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה.
וְאֲשֵׁתָיִם בֵּיהּ יְהוּתָהּ.

זָכָה יִתִּיר יְהִינן לִיהּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א דְאֵיהוּ
אָדָם בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת לְעֵלָא וְאֶקְרִי בְּדִיוֹקְנָא
דְּמֵאַרְחָ. וְעָלִיהּ אֲתָמֵר (בראשית א כח) וַרְדּוּ בְּדִגְתַּת חַיִּים.
הֵאֵי אֵיהוּ שְׁלֻטְנוֹתָא בְּכָל רְקִיעִין וּבְכָל אוֹפְנִים
וּשְׂרָפִים וְחִיּוֹן וּבְכָל חִילִין וְתוֹקְפִין דְּלְעֵלָא וְתַתָּא.
וּבְגִין דָּא פִד פִר נָשׁ זָכִי בְּנַפְשׁ מִסְטָרָא דְבֵת
יְחִידָה, אֲתָמֵר בָּהּ לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִים.

וּבְאַבְד רְשָׁעִים רַנָּה. (משלי יא ז) אֵיהוּ תִנְרָ אֵיהוּ
נְהַר יֵצֵא מֵעֵדֵן. וּמֵאֵי נִיהוּ מְצוֹת עֵשָׂה
וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּחֻשְׁבֵן נְהַר, וְאֵיהוּ תִנְרָ הַמַּאִיר

לשון הקודש

נְאָמֵר (בראשית א) וַרְדּוּ בְּדִגְתַּת חַיִּים. זְהוּ
הַשְׁלֻטוֹן בְּכָל הָרְקִיעִים וּבְכָל אוֹפְנִים
וּשְׂרָפִים וְחִיּוֹת וּבְכָל הַצְּבָאוֹת וְהַפְּחוֹת
שְׁלֻמְעָלָה וְלִמְטָה. וּמִשּׁוּם זֶה, בְּשָׂאָדָם
זָכָה בְּנַפְשׁ מִהַצֵּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה, נְאָמֵר
בָּהּ לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִים.

וּבְאַבְד רְשָׁעִים רַנָּה, הוּא תִנְרָ, שֶׁהוּא
נְהַר יֵצֵא מֵעֵדֵן. וּמֵהּ הוּא? מְצוֹת עֵשָׂה

אֵלֵהִיבָם. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נְשָׁמָה
מֵצֵד הָאֵב וְהָאֵם. זְהוּ שְׁכָתוּב (בראשית ב)
וַיִּפַּח בְּאֵפִיו נְשָׁמַת חַיִּים. מִי הַחַיִּים? אֵלוֹ
הֵם י"ה, וְעָלִיהֶם נְאָמֵר (תהלים ק) כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה. וְנִשְׁלָם בּוֹ יְהוּתָהּ.

זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א, שֶׁהוּא אָדָם בְּרִדְוֹ שֶׁל אֲצִילוֹת
לְמַעְלָה, וּנְקָרָא בְּדִיוֹקְנֵן שֶׁל אֲדוּנוֹ, וְעָלִיו

לְכָל אָדָם. וְעַל דָּא וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים רְנָה. וּבְהָהוּא
זְמַנָּא דְהַטְחֹל אִינוּ שׁוֹחֵק (תהלים קכד ב) אִזּוּ יִמְלֵא
שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רְנָה. וַדַּאי וְאִזּוּ (משלי לא יח) לֹא
יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵרָה, בְּגִין דְּטַעְמָה פִּי טוֹב סִתְרָה.

וּבְהָהוּא זְמַנָּא מִתְתַקְנָא יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי לְבָא.
הִיא הַל"ב לַה"ב הַמְזֻבָּת. יִכְבֶּה כְּחֻשְׁפִּין
לַה"ב הַל"ב. לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵרָה דְּאִיהִי גְלוּתָא,
וַדַּאי יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי לְבָא, וְתַתְּבִי עַל יְדֵי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יי.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. בְּרִי"ת א"ש. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר אָבָא רִזָּא דְבְרִית אַמַּאי שְׁוִיין
עָרְלָה בְּמֵאנָא דְעַפְרָא. אָמַר לִיה בְּרִי יוֹמָא הָדָא
שְׂאִילָנָא לְאַלְיָהוּ וְאַמִּינָא לִיה עָרְלָה אָמְרִי תַקִּינוּ

לשון הקודש

ומצוות לא תעשה כחשבון נהר, והוא
נהר המאיר לכל אדם, ועל זה ובאבד
רשעים רנה. ובאותו זמן שהטחול אינו
שוחק, ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה.
ודאי ואז לא יכבה בלילה גרה, משום
שטעמה פי טוב סתרה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. בְּרִי"ת א"ש.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, סוּד הַבְּרִית לְמָה
שְׁמִים עָרְלָה בְּכָלִי עֶפְרָא? אָמַר לוֹ, בְּגִין
יוֹם אֶחָד שְׂאִלְתִּי אֶת אֲלִיָּהוּ, שְׂאִלְתִּי

וּבְאֹתוֹ זְמַן מִתְתַקְנֵת יְרוּשָׁלַם, שְׁהִיא
הַלֵּב, הִיא הַל"ב לַה"ב הַמְזֻבָּת. יִכְבֶּה

וּבְאֹתוֹ זְמַן מִתְתַקְנֵת יְרוּשָׁלַם, שְׁהִיא
הַלֵּב, הִיא הַל"ב לַה"ב הַמְזֻבָּת. יִכְבֶּה

לִיּה מָאנָא בְּעַפְרָא. אָמַר לִי עֲרְלָה וּדְאִי אִיְהוּ בְּתַ
זוּגָה דְנַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי, דְגָרִים מִיְתָא לְאָדָם וּלְכָל
בְּרִין. וּבְגִינָה מְתַקְנִין מָאנָא דְעַפְרָא.

וְהֵהוּא עַפְרָא מְזוּנָא לְהֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיה (ישעיה
סה כה) וְנַחֲשׁ עֶפֶר לְחֶמו, וּבְדָא אֶתְפְּרֵשׁ
מִבְּר נֶשׁ. וְעֵלָה אֶתְמַר (שמות כ יג) לֹא תִנְאָף, לָא
תִיְהִיב לִיּה אַתְר דְאֶתְהֵינִי מִנְה, אֶלָּא תִב לִיּה
מְזוּנָא לְבַר. וּבְגִין דָּא פְּלוּג לֹא תִין אִף, לָא תִיְהִיב
לִיּה (דף קלז ע"ב) אֶתְרָא פְּרִיעָה נּוּקְבָא דְסַמְאֵל אוּשִׁיד
דְמָא, עֵלָה אֶתְמַר לֹא תִרְצָח, פְּלִבָּא צְרִיד לְמִיְהִיב
לִיּה דְמָא לְדָא עַפְרָא וּלְדָא דְמָא לְקִימָא
בְּהוֹן (משלי כה כא) אִם רָעִב שִׁנְאָךְ הָאֲכִילְהוּ לָחֶם וְאִם
צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם. וְכֹלָא לְבַר וּבְדָא אֶשְׁתְּזִיב
מִנְהוֹן מְחַבּוּט הַקְּבֵר וּמִחֲרָפָא דְמַלְאָךְ הַפּוֹת. הַאי
אִיְהוּ לְחִיבָא.

לשון הקודש

אל תתן לו מקום להנות ממנו, אלא שנותן לו מזון בחוץ. ומשום זה חלק לא תין אף, אל תתן לו מקום פריעה הנקבה של סמאל שופד דמים, עליו נאמר לא תרצח. לפלב צריד לתת דם. לזה עפר ולזה דם, לקים בדם (משלי כה) אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. והכל בחוץ. ובזה מציל אותם

אותו על ערלה אומרים תקנו לו בלי בעפר. אמר לי, ערלה ודאי היא בת זוגו של נחש הקדמוני, שגרים מיתה לאדם ולכל הבריות, ובגללו מתקנים בלי של עפר.

ואותו העפר מזון לאותו שנאמר בו ונחש עפר לחמו, ובזה הוא נפרד מהאדם, ועליו נאמר (שמות כ) לא תנאף,

אָבֵל לַפִּינוּנִיִּים הֵאֵי דָמָא אֶתְחַשִּׁיב לִיָּה דָמָא
 דְּקַרְבְּנָא. וְהֵאֵי עֶפְרָא אֶתְחַשִּׁיב לִיָּה עֶפְרָא
 דְּמַדְבַּחָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות כ כא) מִזְבַּח אֲדָמָה
 תַּעֲשֶׂה לִּי וְגו'. וְאֶתְמַר בְּהוֹן (שם פסוק כב) לֹא תִבְנֶה
 אֶתְהוֹן גְּזִית. בְּגִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל, וְדָא דְנִדְהָ
 אִו דְּשַׁפְחָה אִו גְּזִיָּה אִו זֹנָה. כִּי חֲרַבְךָ הִנֵּפֶת עָלֶיָּה
 וְתַחֲלִלָּהּ, כְּלוּמַר מְחַלֵּל שַׁבֶּת לְצַדִּיקִיא דְּלִית בְּהוֹן
 זֶהַמָּא דְנַחֲשׁ אֶתְעַבִּיד בְּקַדְשָׁה וּבְרַכָּה וַיַּחֲוֵד.

בְּאֶתְרֵהּ דְּפְרִיעָה שְׂרִיא בְּהוֹ י"ה. וּבְאֶתְרֵהּ דְּעַרְלָה
 שְׂרִיא בְּהוֹ ו"ה. וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (דברים ל יב) מִי
 יַעֲלֶה לְנֹזֵה הַשָּׁמַיְמָה בְּסוּפֵי תֵיבוֹת יְהוָה, כְּמוֹ (תהלים
 כד ג) מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'. נִפְשׁוּ הַהוּא דְּאֶתְמַר
 בִּיהַ (ירמיה נא יד) נִשְׁבַּע ה' בְּנַפְשׁוֹ. וְעַלֶּה אֶתְמַר (דברים ד
 ד) וְאַתֶּם תִּדְבְּקוּם בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלִכֶּם הַיּוֹם.

לשון הקודש

מחבוט הקבר ומתברבו של מלאך המוות.
 זהו לרשעים.
 אָבֵל לַפִּינוּנִיִּים הָדָם הָזֶה נְחָשֵׁב לוֹ דָם
 הַקְּרָבָן, וְהַעֲפָר הָזֶה נְחָשֵׁב לוֹ עֶפְר
 הַמִּזְבֵּחַ. וְהוּא שְׁכָתוּב (שמות ט) מִזְבַּח אֲדָמָה
 תַּעֲשֶׂה לִּי וְגו', וְנֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִבְנֶה
 אֶתְהוֹן גְּזִית, כְּדִי שְׁלֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל.
 וְזֶה שֶׁל נִדְהָ אִו שַׁפְחָה אִו גְּזִיָּה אִו זֹנָה,
 כִּי חֲרַבְךָ הִנֵּפֶת עָלֶיָּה וְתַחֲלִילָּהּ. כְּלוּמַר,

מחלל שבת לצדיקים, שאין בהם הזזה
 של הנחש, נעשה בקדשה וברכה ויחוד.
 בְּמָקוֹם שֶׁל פְּרִיעָה שׁוֹרָה בָּהֶם י"ה,
 וּבְמָקוֹם עַרְלָה שׁוֹרָה בָּהֶם ו"ה, וְסוּד
 הַדָּבָר – מִי יַעֲלֶה לְנֹזֵה הַשָּׁמַיְמָה, בְּסוּפֵי
 תֵיבוֹת יְהוָה, כְּמוֹ מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'.
 נִפְשׁוּ, אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ נִשְׁבַּע ה' בְּנַפְשׁוֹ.
 וְעַלִּיו נֶאֱמַר (דברים ד) וְאַתֶּם תִּדְבְּקוּם בְּה'
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלִכֶּם הַיּוֹם.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי
 וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו וְגו'. תָּא חַזִּי יִקְרָא דְּמַלְכָּא
 עֲלָאָה כַּד בְּרָא בְּלָהוּ עֲלָמִין בְּרֹזָא דְּשָׁמְא קַדִּישָׁא,
 יְהֵב לֹון חֵילָא לְאַנְהָנָא עֲלָמָא. וּבְרָא עֲלָמָא עֲלָאָה
 בְּרֹזָא דִּי"ד וְעֲלָמָא תַּתָּאָה בְּרֹזָא דִּה"א. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (שם כו ד) כִּי בָּיָה ה' צוֹר עוֹלָמִים. וְאַנְהָנוּתָא
 דִּהָאִי עֲלָמָא תַּתָּאָה אַחֲזִי בְּאַנְהָנוּתָהּ חֵילָא
 דְּאַתִּיחֵיב לִיה מְלַעְלָא לְעֵלָא.

אִי בַר נָשׁ אַחֲזִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקַרְבָּנִין
 דְּעֵלוּתָא. הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲזִי לִיה
 מַאֲכָלִין זְהִירִין בְּהָהוּא עֲלָמָא, דְּאַנּוֹן מַאֲכָלִים
 דְּגוּפָא מְזוּנָא דְּלַעְלָא, מַאֲכָלִין לְנִשְׁמָתָא מְרִזִין
 דְּאַוְרִיתָא. בַּר נָשׁ דְּעַבִּיד דִּירָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְלִשְׂכִינְתָהּ וְלַחֲזִילִיו בְּשַׁבְּתוֹת. כְּמָה דְּאַתְּ

לשון הקודש

לו מלמעלה למעלה.

אם אדם מהנה את הקדוש ברוך הוא
 בקרבנות של תפלה, כך הקדוש ברוך
 הוא מהנה אותו מאכלים זוהרים בעולם
 ההוא, שהם מאכלים של גוף המזון
 שלמעלה, מאכלים לנשמה מסודות
 התורה. האדם שעושה דירה לקדוש
 ברוך הוא ולשכינתו ולחילותיו
 בשבתות, כמו שנאמר ושמרו בני

פתח רבי שמעון ואמר, (ישעיה מג) כל
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו'. בא
 וראה, כבוד המלך העליון, כשברא את
 כל העולמות בסוד של השם הקדוש,
 נתן להם כח להנהיג העולם, וברא
 העולם העליון בסוד של יו"ד, והעולם
 התחתון בסוד של ה"א. זהו שכתוב כי
 ביה ה' צור עולמים. והנהגת העולם
 התחתון הנה מראה בהנהגתו הכח שנתן

אָמַר (שמות לא טז) **וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, לִישְׁנָא דְדִירָה. הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַקִּינ לִיה דִּירָה בְּהַהוּא עֲלָמָא וְלִכְל דְּאֲתִינ עִמָּה.**

דְּכָמָא דְּבַר נָשׁ עֶבֶד נִיחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלִשְׁכִינְתָּה בְּשַׁבָּת, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד לִיה לְבַר נָשׁ עִם בֵּית זוּגָה בְּהַהוּא עֲלָמָא, אִיהוּ נָטִיר שְׁכִינְתָּא עִמָּה בְּשַׁבָּת דְּלֹא אֲתַחֲלַל, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לִיה לְבַר נָשׁ עִם בֵּית זוּגָה דְּלֹא אֲתַחֲלַל.

בַּר נָשׁ דְּלֹא אֲפָרִיד בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבֵין שְׁכִינְתָּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לִיה לְבַר נָשׁ עִם בֵּית זוּגָה בְּהַהוּא עֲלָמָא, וְלִית רְשׁוּ לְחַוְיָא לְמַפְרָד בֵּינֵיהוּ. וּבְכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא דְּאִזְקִיר בַּר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה (בְּהַאי עֲלָמָא בְּבוּלְהוּ

לשון הקודש

בְּשַׁבָּת שְׁלֹא תִתְחַלֵּל, כִּף הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם עִם בֵּית זוּגָה שְׁלֹא תִתְחַלֵּל.

אָדָם שְׁלֹא מִפְרִיד בֵּין הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וּבֵין שְׁכִינְתּוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת אוֹתוֹ אָדָם עִם בֵּית זוּגָה בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְאִין רְשׁוּת לְנַחֵשׁ לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וּבְכָל מַצְוָה וּמַצְוָה שְׁמוֹקִיר אָדָם

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, לְשׁוֹן שְׁל דִּירָה, כִּף הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא מִתְקִינ לוֹ דִּירָה בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלִכְל שְׁפָאִים עִמוֹ.

שְׁכִינְתּוֹ שְׁאָדָם עוֹשֶׂה נַחַת לְקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וְלִשְׁכִינְתּוֹ בְּשַׁבָּת, כִּף הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא עוֹשֶׂה לְאָדָם עִם בֵּית זוּגָה בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַשְׁכִּינָה עִמוֹ

אוֹקִיר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ) עִם בֵּת זוּגָה בְּחַהּוּא עֲלֵמָא.
וְהָאִי אִיהוּ דְאָמַר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ש"א ב ל) כִּי
מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד.

בַּר נֶשׁ דְאִמְלִיךְ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא וְאַרְבַּע סְטָרִין בְּחַהּוּא עֲלֵמָא חֲכִי
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִמְלִיךְ לִיה עַל שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאַרְבַּע סְטָרִין בְּחַהּוּא עֲלֵמָא. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ כַּל
צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפִנֵי עַצְמוֹ, וּבְחַהּוּא
עֲלֵמָא אִיהוּ בַר נֶשׁ בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרַה דְכֻלָּא, וְהָאִי
אִיהוּ (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ (דניאל יב ג). אִיהוּ
זֶהַר טָמִיר וְגַנְיִז וְדָא כֶּתֶ"ר. זֶהַר
בְּהִיר בְּשַׁחְקִים דָּא חֲכַמָּה זֶהַר זָרִיק נִיצוּצִין
וּמְבַהִיק בְּכָרְק לְעֵינֵין דָּא בִּינָ"ה. זֶהַר תּוֹרוֹ פְּסִיחָרָא

לשון הקודש

בְּעוֹלָם הַהוּא. וּמִשּׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ, כַּל
צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפִנֵי עַצְמוֹ,
וּבְאֹתוֹ הָעוֹלָם הוּא אָדָם בְּדִיוֹקְנָא שֶׁל
רְבוּנוֹ שֶׁל הַכֹּל. וְזֶהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ, הוּא
הַזֶּהַר הַטָּמִיר וְגַנְיִז, וְזֶהַר הַכֶּתֶ"ר. זֶהַר
בְּהִיר בְּשַׁחְקִים זֶה חֲכַמָּה. זֶהַר הַזּוֹרֵק

אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָנָתוֹ (בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּכֹל מוֹקִיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם) עִם בֵּת
זוּגָה בְּאֹתוֹ הָעוֹלָם. וְזֶהוּ שְׁאֵמַר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד.

אָדָם שְׁמֵמְלִיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַלֵּךְ אוֹתוֹ
עַל הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים

דָּא גְדַלְתָּהּ. זֶהַר זְהִיר סוּמְקָא כְּמַאֲדִים דָּא גְבוּרָה. זֶהַר מִבְּהִיק כְּלִיל חוֹר וְסוּמְקָא דָּא תְּפַאֲרָתָהּ. זֶהַר יָרֵק כְּכוֹכַב דָּא נְצִ"ח זֶהַר כְּלִיל חוֹר וְסוּמְקָא דָּא הוּ"ד. זֶהַר זְהִיר לְכָל עֵיבָר כְּמָאן דְּמַחָא בְּפִטְיֵישׁ, וְזָרִיק שְׂבִיבִין לְכָל סְטָרִין, דָּא יְסוּ"ד. וְכֻלָּם מִשְׁפִּיעִים לְמַלְכוּת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

רֵאשִׁי אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה (במדבר א טז), כְּתָר חֲכָמָה חֲכָמִים. בִּינָה נְבוֹנִים. חֶסֶד חֲסִידִים. גְּבוּרָה גְבוּרִים. מְאָרִי תוֹרָה תְּפַאֲרָתָהּ. נְבִיאִים נְצִ"ח. חוֹזִים הוּ"ד. צְדִיקִים יְסוּ"ד. מַלְכוּת מְלָכִים. וְעַל שְׁמָה אֶתְקָרְיָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לשון הקודש

רֵאשִׁי אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה (במדבר א, טז) כְּתָר חֲכָמָה חֲכָמִים. בִּינָה נְבוֹנִים. חֶסֶד חֲסִידִים. גְּבוּרָה גְבוּרִים. מְעַלֵי תוֹרָה תְּפַאֲרָתָהּ. נְבִיאִים נְצִ"ח. חוֹזִים הוּ"ד. צְדִיקִים יְסוּ"ד. מַלְכוּת מְלָכִים. וְעַל שְׁמָה נְקָרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ניצוצות ומבהיק כְּבָרֵק לְעִינִים זוּ בִּינָ"ה. זֶהַר לְבָן כְּלָבָנָה זוּ גְדַלְתָּהּ. זֶהַר זֶהַר אֲדָם כְּמַאֲדִים זוּ גְבוּרָה"ה. זֶהַר מִבְּהִיק הַפּוֹלֵל לְבָן וְאֲדָם זוּ תְּפַאֲרָתָהּ. זֶהַר יָרֵק כְּכוֹכַב זֶה נְצִ"ח. זֶהַר פּוֹלֵל לְבָן וְאֲדָם זֶה הוּ"ד. זֶהַר זֶהַר לְכָל עֵבָר כְּמִי שְׁמַמְהָ בְּפִטְיֵישׁ וְזוֹרֵק שְׂבִיבִים לְכָל הַצְּדָדִים זֶה יְסוּ"ד. וְכֻלָּם מִשְׁפִּיעִים לְמַלְכוּת, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

(זֶה שִׁינְיָ לְפָרָשַׁת נח)

וַיִּבְנֶן נח מִזְבֵּחַ (בראשית ח כ). מֵאֵי וַיִּבְנֶן נח. אֵלֶּא נח
 אִישׁ צַדִּיק. וַיִּבְנֶן מִזְבֵּחַ דָּא שְׂכִינְתָּא. בְּנִינָא
 דִּילָהּ בֵּין דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָּא. וַיִּקַּח מִכָּל
 הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה. בְּהֵמָה לְעֹלָא וְעוֹף לְתַתָּא, מֵאֵי
 בְּהֵמָה לְעֹלָא. אֵלֶּא בְּהֵמָה דָּא שׁוֹר עֲלָא
 דְּאַקְרִיב אָדָם עֲלָא דְּלְעֹלָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים
 ט ט סב) מִקְרָן מִפְּרִים. וְאוֹקְמוּהָ מִקְרָן כְּתִיב, קָרָן
 אַחַת הָיָה לִיהּ בְּמִצְרַיִם. וְהֵאֵי אִיהוּ קָרָן הַיּוֹבֵל
 דְּמִנְהָ קָרָן פְּנֵי מֹשֶׁה.

שׁוֹר דָּא אִיהוּ פָּר. פָּר אִיהוּ דִּינָא עִם ו' אַתְעֵבִיד
 פּוֹר רַחֲמֵי סְלִיחָה וְעַל שְׂמֵיהּ אֲקָרִי צוּם
 כְּפוּר. מֵאֵי כ' בְּתוֹסַפֶּת פּו"ר. אֵלֶּא דָּא כְּתָר
 מְלָכוֹת. תָּא חֲזִי לִית שְׂכִינְתָּא דְּלָא אַתְעֵבִידת
 כְּתָרָא לְהַחֲוֹא דְּלְתַתָּא מִנְהָ. וּבְגִין דָּא שְׂכִינְתָּא

לשון הקודש

[זֶה שִׁינְיָ לְפָרָשַׁת נח]

בו מקרן מפרים. ופרשוה מקרן כתוב,
 שקרן אחת היתה לו במצחו, וזוהי קרן
 היובל, שממנו קרן פני משה.

השור הזה הוא פָּר. פָּר הוא דִּין, עם ו'
 נעשה פור, רחמים סליחה, ועל שמו
 נקרא צום כְּפוּר. מה זו כ' בתוספת פור?
 אֵלֶּא זֶה כְּתָר מְלָכוֹת. בא וראה, אין
 שכינה שלא נעשית כְּתָר לְאוֹתָהּ

וַיִּבְנֶן נח מִזְבֵּחַ (בראשית ח). מה זה וַיִּבְנֶן נח?
 אֵלֶּא נח אִישׁ צַדִּיק. וַיִּבְנֶן מִזְבֵּחַ, זו
 השכינה. הבנין שלו בֵּין, שהוא העמוד
 האמצעי. ויקח מכל הבהמה הטהורה.
 בהמה למעלה ועוף למטה, מהי בהמה
 למעלה? אֵלֶּא בהמה זה השור העליון,
 שנקרא האדם העליון שלמעלה, שנאמר

עֲלָאָה אִיהִי כְּתָר מַלְכוּת. וּמַלְכוּת אֶתְקַרְיָאת צוּם
 דִּילָהּ אִיהִי מַלְכוּת (כפּוּר). וּמַלְכוּת אֶתְקַרְיָאת צוּם
 כפּוּר. מִסְטָרָא דְאַמָּא עֲלָאָה אִיהִי צוּם, אֲבָל מִסְטָרָא
 דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֶתְקַרְיָאת אֲכָל.

לְחָם אֲבִירִים אֲבָל אִישׁ (שם עח כה). תְּהוּא דְאֶתְמַר
 בֵּיהּ (שמות טו ג) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. וּמָאן הָכָא (דף
 קלז ע"א) אִישׁ אֲלָא דָּא מ' פְּתוּחָה מְלַגְּאוּ דִּבְהּ (שמות
 טז לה) אֲכָלוּ אֶת הַמֶּן אֲרַבְעִים שָׁנָה. אֲבָל ׀ אִיהִי
 עֲלָמָא דְאֶתִּי, לִית בֵּיהּ אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה, וְכָל סְפִירָן
 אֶתְקַרְיָאוּ צוּמוֹת בָּהּ. וּבְגִין דָּא קַרְבְּנִין דְמִתְעַפְּלִין
 דְאַנּוּן צְלוּתִין וּבְעוֹתִין אִיהִי שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה.
 וְתְהוּא דְאֶתְהֵי מְנָה דְאִיהִי עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
 אַרְחָ כָּל רִיחִין דְקַרְבְּנִין וְקָרִיב לִזְוֵן לְגַבִּי אֲבָא
 וְאַמָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ח כא) וַיֵּרַח ה' אֶת רִיחַ

לשון הקודש

הַמֶּן מ' שָׁנָה. אֲבָל ׀ הוּא הַעוֹלָם הַכָּא,
 שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה, וְכָל הַסְּפִירוֹת
 נִקְרְאוּ צוּמוֹת בָּהּ, וּמִשּׁוּם זֶה הַקַּרְבָּנוֹת
 שְׂמִתְעַפְּלִים, שְׂחָם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, הוּא
 הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתְּוֹנָה. וְתְהוּא שְׂנֵהְנָה
 מִמְּנָה, שְׂחָוּא הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי, מְרִיחַ כָּל
 הַרִיחוֹת שֶׁל הַקַּרְבָּנוֹת וּמִקְרִיב אוֹתָם
 לְאֵב וְלְאֵם. זֶהוּ שְׂכִינּוּב (בראשית ח) וַיֵּרַח ה'
 אֶת רִיחַ הַנְּחִיחַת. לֹא כְּתוּב אֲלָא אֶת רִיחַ

שְׂלִמְסָה מִמְּנָה. וּמִשּׁוּם זֶה הַשְּׂכִינָה
 הַעֲלִיּוֹנָה הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וּמַלְכוּת
 נִקְרְאת צוּם שְׂלָה, הוּא הַמַּלְכוּת (כפּוּר).
 וּמַלְכוּת נִקְרְאת צוּם כפּוּר. מִהַצֵּד שֶׁל
 הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה הוּא צוּם, אֲבָל מִצֵּדוֹ שֶׁל
 הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי נִקְרְאת אֲכָל.

לְחָם אֲבִירִים אֲבָל אִישׁ, תְּהוּא שְׂנֵהְנָמַר
 בּוֹ ה' אִישׁ מִלְחָמָה. וּמִי כָּאן הָאִישׁ? אֲלָא
 זו מ' פְּתוּחָה מִבְּפָנִים שְׂבָה אֲכָלוּ אֶת

הַנִּיחַת, לֹא כְּתִיב אֲלָא אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹת דָּא אִיהִי.
 שׁוֹשְׁנָה רֵיחָא טָבָא לְגַבֵּי אַבְא וְאַמָּא. שׁוֹשְׁנָה
 וְדַאי בְּחַמֵּשׁ עָלִין אִיהִי ה'. אֲבָל רֵיחָא
 דִּילָהּ ו' דִּאִיהוּ רֵיחָא לָא שְׂרִיא בָּהּ עַד דְּאֲתַפְתַּחַת
 לְסִלְקָא מְנָה רֵיחָא טָבָא. כִּד יִשְׂרָאֵל פְּתַחִין
 בְּתִיבְתָא שׁוֹשְׁנָה אֲתַפְתַּחַת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ דִּאִיהוּ רֵיחַ
 דִּילָהּ, וְתַהוּא רֵיחָא סָלִיק לְגַבֵּי אַבְא וְאַמָּא דְּאֲנוּן
 י'הּ, וַיֵּרַח ה' אֶת רֵיחַ.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבוֹ (שם). וַיֹּאמֶר ה' דָּא אַבְא. אֶל
 לְבוֹ דָּא אַמָּא דְּאֲתַמַּר בָּהּ לֵב מִבִּין.
 וּבְזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל אֲנוּן חֲטָאן לְאַבוּהוֹן דִּי בְּשָׂמִיא,
 אֲתַמַּר (שם ו' ה') וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ. וּבְזַמְנָא דְּמַחֲנִין
 יִשְׂרָאֵל לְאַבוּהוֹן דִּי בְּשָׂמִיא בְּקַרְפְּנִין דְּעָלוּתָא,
 בְּמָה דְּאֵת אָמַר (במדבר כח ב) צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ לָּהֶם אֶת קַרְפְּנֵי לַחֲמֵי וְגו'.

 לשון הקודש

הַנִּיחַת, זו היא.

שָׁהם י'הּ, וַיֵּרַח ה' אֶת רֵיחַ.

(שם) וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבוֹ. וַיֹּאמֶר ה' - זֶה
 הָאֵב, אֶל לְבוֹ - זו הָאֵם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ לֵב
 מִבִּין. שֶׁבְּזַמַּן שִׂישְׂרָאֵל חוֹטְאִים לְאַבְיָהֶם
 שְׂבִשְׂמִים, נֶאֱמַר וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ. וּבְזַמַּן
 שְׂמֵהֵינִים יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים
 בְּקַרְפְּנוֹת שֶׁל תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר
 כח) צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ לָּהֶם אֶת

הַשׁוֹשְׁנָה, רֵיחַ הַטּוֹב לְאֵב וְהָאֵם.
 הַשׁוֹשְׁנָה היא וְדַאי עִם חֲמִשָּׁה עָלִים היא
 ה'. אֲבָל הַרֵיחַ שֶׁלָּהּ ו' שֶׁהוא רֵיחַ, לֹא
 שׁוֹרֵה בּוֹ עַד שֶׁנִּפְתַּחַת לְהַעֲלוֹת מִמֶּנָּה
 רֵיחַ טוֹב. כְּשִׂישְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּתִשׁוּבָה,
 הַשׁוֹשְׁנָה נִפְתַּחַת לְבַעֲלָהּ, שֶׁהוא הַרֵיחַ
 שֶׁלָּהּ, וְאוֹתוֹ הַרֵיחַ עוֹלָה אֶל הָאֵב וְהָאֵם

מִיָּד (משלי כז ט) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְגִרְמִין
 בְּתֵהוּא רִיחָא לְאַרְקָא מוֹשְׁחָא וְנִבְיָעוּ
 מְלַעְלָא בְּשִׁכְנֵינְתָהּ הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר א ג) לְרִיחַ
 שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שְׁמֹךְ עַל פִּן עֲלָמוֹת
 אֲהַבּוּד. מַאי עֲלָמוֹת. ח"י עֲלָמִין דְּכְּלִילָן בְּח"י
 עֲלָמִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (תהלים סח יח) רָכַב אֱלֹהִים
 רְבוֹתִים אֶלְפֵי שִׁנְאָן.

אֲדַהְכִּי הָא סָבָא אֲזִדְמִן לְגִיבָה פְּתַח וְאָמַר מַאי
 רָכַב. אָמַר לִיה ר' אִיחֹו חֲכָמָה רֵאשִׁית
 חֲכָמָה. ב' בִּינָה כ' פֶּתֶר עֲלָאָה. אֲנֹון רָכַב לְתֵהוּא
 טָמִיר וְגִנְיֹו דְרָכִיב עֲלִיחֹו. וְאֵלִין תְּלַת סְפִירָן אֲנֹון
 רָכַבִּין עַל ח"י עֲלָמִין דְּאֲנֹון תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת כְּפּוֹלוֹת
 וְאֲנֹון אָדָם עֲלָאָה טָמִיר וְגִנְיֹו בְּטַעְמֵי וְאָדָם דְּלִתְתָא
 דְּאֲנֹון תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת, אֲנֹון תְּמַנֵּי סְרִי עֲלָמִין דְּשִׁט

לשון הקודש

קָרַבְנִי לְחַמֵּי וְגו'.

בִּינָתִים הִנָּה זְקֹן הַזְּדִמָּן אֵלִיו. פְּתַח
 וְאָמַר, מַה זֶה רָכַב? אָמַר לוֹ, ר' הִיא
 חֲכָמָה, רֵאשִׁית חֲכָמָה. ב' בִּינָה. כ' פֶּתֶר
 עֲלִיוֹן. הֵם רָכַב לְאוֹתוֹ טָמִיר וְגִנְיֹו
 שְׂרוּכַב עֲלֵיהֶם, וְאֵלוֹ שְׁלֹשׁ הַסְּפִירוֹת הֵן
 רוֹכְבוֹת עַל ח"י הָעוֹלָמִים, שְׁהֵם תִּשְׁעַ
 נְקֻדּוֹת כְּפּוֹלוֹת, וְהֵם אָדָם עֲלִיוֹן טָמִיר
 וְגִנְיֹו בְּטַעְמֵים וְאָדָם שְׁלֵמָטָה שְׁהֵם תִּשְׁעַ
 נְקֻדּוֹת, הֵם שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת שְׁשִׁט

מִיָּד – שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְגִרְמִים
 בְּאוֹתוֹ הַרִיחַ לְהַרִיק שֶׁמֶן וְנִבְיָעָה
 מְלַמְעֵלָה בְּשִׁכְנֵינְתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שיר א)
 לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שְׁמֹךְ עַל
 פִּן עֲלָמוֹת אֲהַבּוּד. מַה זֶה עֲלָמוֹת?
 שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת שְׁכּוֹלוֹלִים בְּשְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵי עוֹלָמוֹת שְׁנַאֲמַר בְּהֵם רָכַב אֱלֹהִים
 רְבוֹתִים אֶלְפֵי שִׁנְאָן.

בְּהוֹ עֲלֵת הָעֲלוֹת, דְּאִיהוּ אָדָם תְּלִיתָא דְּלֹא
 אֲתִנְגְּלִיא בְּאוֹרֵיתָא וְשֵׁט בְּהוּ וְאֲנוּן מְרַבְּכָה לִיה.
 וְהֵאֵי תְּמִנֵי סְרִי בְּאֵן סְלִיק בְּוִיר"ת. וּבְגִינָה אֶתְמַר
 וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחַח. וְכֵד יִשְׂרָאֵל סְלָקִין בְּרַבָּאן
 בְּצִלוֹתִין לְגַבְהַּ בְּדָקָא יָאוּת, מִיָּד אֲתִתְּנִי מִתְּמָן. מַה
 בְּתִיב וַיֹּאמֶר ה' אֵל לִבּוֹ. (עכ"מ).

תקונים

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים
 בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. (דניאל יב ג) פְּתַח
 רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (ירמיה א ה) בְּטָרָם אֶצְרֶךְ בְּכַטָּן
 יִדְעֵתִיךְ. הָדָא הוּא דְּאָמְרֵי אֲשֶׁר קִדְּשׁ יְדִיד מְכַטָּן.
 בְּטָרָם אֶצְרֶךְ דָּא רוּחַ דִּי־צִירָה. וּבְטָרָם תִּצַּא מִרְחָם
 דָּא נְפֶשׁ דִּעֲשִׂיָה. נְבִיא לְגוֹיִם נְתַתִּיךְ דָּא נִשְׁמַתָּא.

לשון הקודש

תקונים

וְהַמְשַׁכְּלִים יִשְׁכְּלוּ בְּזֶהַר הַרְקִיעַ
 וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד.
 פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּטָרָם אֶצְרֶךְ
 בְּכַטָּן יִדְעֵתִיךְ. זֶהוּ שְׁכַתוּב אֲשֶׁר קִדְּשׁ
 יְדִיד מְכַטָּן. בְּטָרָם אֶצְרֶךְ – זו רוּחַ שְׁל
 יִצִּירָה. וּבְטָרָם תִּצַּא מִרְחָם – זו נְפֶשׁ שְׁל
 עֲשִׂיָה. נְבִיא לְגוֹיִם נְתַתִּיךְ – זו הַנְּשַׁמָּה.

בְּהֵם עֲלֵת הָעֲלוֹת, שֶׁהוּא הָאָדָם הַשְּׁלִישִׁי
 שְׁלֹא הִתְנַלָּה בַּתּוֹרָה וְשֵׁט בְּהֵם, וְהֵם
 מְרַבְּכָה לוֹ. וְהַשְּׁמוּנָה עֶשֶׂר הִנּוּה אֵיפֹה
 עוֹלָה? בְּוִיר"ת. וּבְגִלּוֹ נֹאמַר וַיִּרַח ה' אֶת
 רִיחַ הַנִּיחַח. וּבְשִׁיִּשְׂרָאֵל מֵעֲלִים בְּרֻכּוֹת
 בַּתְּפִלוֹת אֵלָיו כְּרָאוּי, מִיָּד נִהְנָה מִשָּׁם.
 מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר ה' אֵל לִבּוֹ. (עכ"מ).